

הזדעזעו שמים! זעקי ארץ!

זעקה גדולה ומרה

איך נעמוד מנגד נוכח עלבונה של תורה אשר חמישה עשר ריבוא תלמידי ישיבות ואברכים עושים אותה קרדום לחפור בה לשחרור מן הצבא? ואיך נעמוד מנגד נוכח עלבונם של גיבורי החיל, אלופי ישראל, מנשרים קלו מאריות גברו, אשר מוסרים נפשם על קדושת השם, העם והארץ. בלבב שלם מתייצבים למערכה התן מחדרו וכלה מחופתה ובעיניים כלות ובלב נשבר רואים את אחיהם בקהילות הקודש יושבים בטח בבתיים יראים ורכי לבב ואין פוצה פה ומצפצף. והצורך גדול! העול הולך ותזק מאד! אך אויה! אלה משכימים לעזרת ישראל מיד צר ואלה משכימים בחלקם לדברי תורה, בחלקם לפרנסה, ובחלקם לפעילות פוליטית בערי יהודה רח"ל. איפה יוס'לה? איפה שלוימ'לה? השאננים בציון, יושבים בין המשפתיים. האחיכם יבואו למלחמה ואתם תשבו פה?

עד אנה לא תבואו לעזרת ה' בגיבורים?

על אלה אני בוכיה

עת צרה היא ליעקב. צום ובכי ומספד ברחובותינו, שק ואפר יוצע לרבים, עוללינו הולכים שבי ביד צר. קול דמי אחינו זועקים. הגם בשעה זו תאטמו את לבבכם ומבשרכם תתעלמו? איככה תוכלו וראיתם ברעה אשר ימצא את עמכם?

ואיככה תוכלו וראיתם באבדן מולדתכם?

הננו לגלות דעתנו ולמחות מחאה נמרצת כנגד ראשיה, שריה ויועציה של החברה החרדית אשר בחושך יתהלכו ולא נפקחו עיניהם ולא מורים לצאן מרעיתם לשאת את חלקם בעול. אל תדמו בנפשכם להימלט בית המלך מכל היהודים. דעו לכם כי אית דין ואית דייך וכי בת עמי לא תחשה ולא תשקוט בזעקה! החלצו חושים לעול ההגנה או שתשאו באחריות כוחכם ועוצם ידכם כאשר תשוב מחשבתכם הרעה. ומי יודע אם לעת כזאת הגעתם למלכות.

תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון ונזכה לראות את דברי הנביא "כולם נקבצו באו לך" ו"לא ישמע עוד חמס בארצך שוד ושבר בגבולך".

– החותמים בדמע, המכון הישראלי לדעמאקראטיא –